

Engine of Pain

THRASH OR BE THRASHED!

Nog een paar dagen en dan is het weer zover. Een massale metal-menigte trekt met tent en rugzak richting Duitsland, voor de nieuwste editie van Wacken Open Air. Het festival is de laatste jaren uitgegroeid tot één van de meest toonaangevende metalfestivals in Europa. Toen de festivalorganisatie Mindview vroeg om op zoek te gaan naar een beloftevolle nieuwkomer in het genre werd de organisatie overspoeld door demo's en MP3's. Na het beluisteren van al deze bands koos de Wackenjury het Nederlandse Engine Of Pain uit als laureaat van de Benelux. De band veroverde hierdoor een plaatsje op één van de podia op Wacken Open Air. Als voorsmaakje hadden we alvast een gesprek met deze beloftevolle Nederlandse thrash metalband.

Om maar meteen de koe bij de horens te vatten: vertel eens wat meer over de geschiedenis van Engine Of Pain.
Pat: Je zou kunnen zeggen dat Engine of Pain uit de assen van de band Fifth is ontstaan. Fifth was min of meer een doorstart van de band Form, althans dat werd zo gezien omdat er drie ex-leden van Form deel uitmaakten van de band. Helaas is die band een jaar nadat ik als ritmegitarist toetrad, en kort na het uitbrengen van een uitstekende demo, ter ziele gegaan wegens tijdsgebrek van diverse leden. Dat was ergens in maart 2003. Ik ben toen niet bij de pakken blijven neerzitten en heb meteen aan Maurice Brouwers en Nick Hameury (ex-Form, ex-Fifth) gevraagd of zij interesse hadden om een groovy thrashband op te richten.

Nick: Thrash metal is bovendien een ontzettend intensieve stijl om te spelen.

Jullie mini-cd is een openbaring voor elke liefhebber die houdt van thrash. Ben je het met ons eens dat we de sound van Engine of Pain omschrijven als een mix tussen Pantera, Machine Head en Channel Zero?

Nick: Ik kan nu natuurlijk gaan zeiken dat we niet in een hokje geduwd willen worden, maar in plaats daarvan bedank ik je liever voor het compliment. Er zitten natuurlijk duidelijke invloeden van deze bands in onze muziek, maar we worden vaak ook vergeleken met The Haunted en Slayer. Aangezien ik al die bands super vind, vind ik het prima om

men. We bekijken nu eerst rustig de aanbiedingen die we krijgen en zullen dan een afgewogen beslissing nemen voor een eventuele platen- of distributiedeal. We doen zeker niets overhaast. Mochten er platenmaatschappijen zijn die ons een goede deal kunnen aanbieden mogen ze altijd contact met ons opnemen via info@engineofpain.com

Hoe gezond is het metal klimaat in Nederland?

Nick: Er zijn genoeg toffe metal bands in Nederland, toch vind ik dat metal in Nederland nog steeds een achterstand heeft als je het vergelijkt met bijvoorbeeld de scène in Duitsland of België. Daar wordt zelfs op de radio redelijk veel aandacht besteed aan metal, terwijl in Nederland het genre nog steeds te veel in de underground blijft steken.

Kunnen we spreken van enige concurrentie tussen de bands onderling?

Pat: Ach ja. Als band/muzikant ben je natuurlijk altijd nieuwsgierig naar wat andere doen, maar van een echte *fight 'till death*-concurrentie kan je niet spreken. Anderzijds houdt concurrentie je scherp. Elke band wil natuurlijk uitblinken in zijn genre!

Nick: De scène in Nederland is een klein wereldje waar iedereen elkaar kent. Ik denk dat de concurrentie bij buitenlandse bands veel groter is.

Maurice: De metal scène is één grote familie, zeker in Limburg. Iedereen kan goed met elkaar opschieten.

Wat mogen de metalfans van jullie show op Wacken Open Air verwachten?

Ruud: Aangezien dat de enige 25 minuten zullen zijn dat ik nuchter ben garandeer ik iedereen een vet optreden.

Nick: Wat je van Engine of Pain kunt verwachten is een brute show waar je een uur later nog van staat na te trillen

Het antwoord was uiteraard positief. Een poos later contacteerden we Joep Beckers. Hij is tevens drummer in de band Triple 7 maar heeft ook in de beginjaren bij After Forever achter de drumkit gezeten. Joep is echter ook een groot thrashliefhebber en ook hij had meteen zin om lekker met ons mee te jammen. In eerste instantie wilden we met deze bezetting van start gaan maar Nick kwam op het idee om zijn *soulmate* Ruud Banziger (ex-Defcon One) te vragen als ritme/solo-gitarist. Ruud is één van de meest inventieve en strakke gitaristen die ik ken met een herkenbare eigen stijl. De rest van het verhaal ken je.

Kunnen jullie iets kwijt over de muzikale achtergrond van sommige bandleden?

Ruud: Toen ik twaalf was kreeg ik mijn eerste tape van Iron Maiden. Albums van Megadeth en Sepultura volgden snel. Toch heb ik altijd een boon gehad voor death metal. Death metal is nog steeds mijn favoriete genre. Bands als Suffocation en Immolation maakten toen al platen die bruter klonken dan de meeste van tegenwoordig.

Nick: Ik ben opgegroeid met Dismember, Entombed, Megadeth, Slayer, Pantera... en zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan. Op mijn zestiende begon ik naar bands als Testament, Forbidden en Death Angel te luisteren. Tegenwoordig luister ik naar allerlei muziek. Naast metal kan ik ontzettend genieten van mestiza, hiphop en funk.

Pat: Mijn grote liefde gaat uit naar 80's metal. Denk aan bands als Exodus, Death Angel, Forbidden, Megadeth, oude Metallica, Testament en natuurlijk de moeder der thrashbands: Slayer. Maar ik luister ook graag naar groepen als Dio, Lynch Mob, Rush en Dream Theater.

Joep: Ik ben begonnen met luisteren naar In Flames en Pantera. Dat zijn nog steeds mijn favoriete bands, samen met Testament en niet te vergeten Arch Enemy. Jammer dat we tegelijkertijd met Arch Enemy moeten spelen op Wacken. Ik had ze dolgraag live aan het werk gezien.

Maurice: Het eerste waar ik naar luisterde was Guns 'N' Roses, Metallica en Megadeth. Later kwam daar Slayer en Pantera bij. Tegenwoordig gaat mijn aandacht uit naar Testament, Arch Enemy, The Haunted en Fear Factory.

Thrash metal is een belangrijk ingrediënt binnen jullie sound. Hoe verklaar je dat?

Pat: Simpel, we houden allemaal van hetzelfde genre.

met die namen vergeleken te worden.

Thrash is de laatste tijd weer helemaal 'in'. Groepen als Death Angel, Exodus en Nuclear Assault pikken de draad weer op en zijn weer in staat om volle zalen te trekken. Hebben jullie daar een verklaring voor?

Pat: Zeker. Kwaliteitsmuziek blijft nu eenmaal overeind! Althans dat is mijn mening. Pleur de laatste cd van Exodus maar eens in je cd-speler: dat is toch metal zoals metal hoort te zijn!

Nick: Net zoals in ieder ander genre komt er een moment dat het aan populariteit wint. Wat wel tof is, is dat - hoevel de muziek niet radicaal verandert - de productie en opnamekwaliteit van albums steeds beter wordt. Luister maar eens naar "First Strike, Still Deadly" van Testament. Of naar de nieuwe cd's van Death Angel en Exodus. Complete waanzin!

De zes nummers op jullie cd klinken behoorlijk professioneel. De songs spetteren van de eerste tot de laatste noot en dat kan overigens ook over de productie gezegd worden. Hoe komt het in hemelsnaam dat jullie het album in eigen beheer op de markt gooien? Of was dit eerder een bewuste keuze?

Nick: We hebben in het verleden allemaal al eens samengewerkt met Hans Reinders. De PIT studio was voor ons geen onbekend terrein. Over het eindresultaat zijn we zelf zeer tevreden. 'Here Is The Pain' kan zich, qua productie en songs, gerust meten aan de Amerikaanse thrash bands van vandaag, althans dat hoop ik toch.

Pat: Je weet van tevoren nooit hoe een album aanslaat al waren we er nu wel vrij zeker van dat het een knaller zou kunnen zijn.

Maurice: Door het album in eigen beheer uit te brengen kunnen we de prijs laag houden. Voor amper zeven euro is het album van jou.

Nick: De reden waarom we het album in eigen beheer uitbrengen heeft voornamelijk te maken met de malaise die er heerst in de muzieksector. Kleine platenlabels kunnen meestal weinig voor je doen qua distributie en toursupport. De grotere platenmaatschappijen op hun beurt hebben weinig belangstelling voor beginnende bands omdat ze liefst zo weinig mogelijk geld willen uitgeven aan promotie. Sinds we de mini-cd hebben uitgebracht wordt de belangstelling voor Engine of Pain steeds groter en dat is mooi meegenomen.

bij de EHBO-tent, terwijl de hulpverleners koortsachtig je onderbroek verschonen.

Wat hopen jullie middels die show in de wacht te spelen?

Pat: We waren eerlijk gezegd al vergeten dat we ons überhaupt hadden ingeschreven voor die wedstrijd.

Nick: We hoorden na het concert van Death Angel in de Effenaar jongstleden van een vriend dat we op Wacken moesten spelen. In eerste instantie dachten we dat hij een geintje maakte maar toen het bericht bevestigd werd waren door het dolle heen.

Pat: We houden eigenlijk helemaal niet van bandcompetities maar de prijs van de winnaar van de Wacken Metal Battle is een bijzonder mooi geschenk. Een platencontract en een Europese distributiedeal is niet niks. Maar bekendheid is vooral waar we op uit zijn om zo veel te kunnen spelen. Met een referentie als Wacken zou dat toch moeten lukken, niet?

Nick: Voor ons, als relatief jonge band, is het een grote eer om te mogen spelen op Wacken Open air. Zo een kans krijg je niet elke dag.

Hoever gaat jullie ambitie?

Nick: Het is in Nederland erg moeilijk om de balans te vinden tussen ongeremde ambitie en voorzichtigheid. Als je teveel ambitie hebt kan dit uitlopen op teleurstelling als je niet aan de bak komt. Ik ken genoeg Nederlandse bands die het verdienen om een megavet platencontract te krijgen, terwijl ze nog steeds in kleine zalen spelen zonder platen-deal op zak. Uiteraard hoop ik dat we snel in het buitenland kunnen gaan toeren met een leuke band maar concrete plannen hiervoor zijn er op dit moment nog niet.

Pat: Ik speel al heel wat jaartjes in bands en je krijgt de instelling "as it comes, as it goes". Engine of Pain heeft veel potentie en heeft een gezonde ambitie om de "beste" thrashband van deze tijd te zijn. Ons hoofddoel is om naast de kleinere ook in de grotere clubs te spelen. Als we dat verwezenlijkt hebben dan komt de rest, wat dat ook mag zijn, wel vanzelf.

Robby Embrechts

www.engineofpain.com

Mindview 28